

Mea

Mustavalkoista
koivurivin liepeissä,
valoton taivas.
Syksyn apeat olot
kevät hiipien siivonnut.

Mea

Ulkona tuuli
on riepotellut oksat
ristisanoiksi.
Minä myös herään viikkoon
jossa ruudut tyhjinä.

Mea

Aamun maisema
pellon notkelman usva,
hiipivä kettu.
Ajatusteni polku
unisumujen mailla.

Mea

Hiekassa askel,
katoavaisen jälki
hiipuu jo veteen.
Minussa on tuntusi
kiveen kaiverrettuna.

Mea

Veden pinnasta
ylösalaisinsade
hyppelee ilmaan.
Sinun surusi painuu
minuuteni syvyyteen.

Mea

Kuuton yö kätkee
kuurakukat pimeään,
pakkasen piirrot.
Kipujen kaaret valo
sulattaisi sumuksi.

Mea

Selkeä taivas.
Ihmettelyn valoa,
harvoin nähtyä.
Pimeään puuduttama
suorii mielensä helmat.

Mea

Lumisade kuin
kirjomattomat pistot
luontotaulussa.
Etsin punaista lankaa,
jolla paikata aukot.

Mea

Valkeuden kaipuu
on vesipisaroina,
maa musta, märkä.
Parempi minä - sekin
katosi näihin tuuliin.

Mea

Junasta huomaan,
tuuli on laantumassa,
järvi tyyntynyt.
Hetkien virratessa
meissä suvanto, lepo.